

Bilag til bet. o. lovf. om Danmarks tiltrædelse af EF m. m.

som erkender den dybtgående politiske betydning for Fællesskabet og medlemsstaterne, som gennemførelsen af den økonomiske og monetære union udgør,

som ønsker at fastslå den uigenkaldelige karakter af det skridt, som stats- eller regeringscheferne har besluttet at tage med hensyn til skabelsen af en økonomisk og monetær union,

under hensyn til Kommissionens forslag, under hensyn til det Europæiske Parlaments udtalelse,

Vedtager følgende resolution:

I. For på én gang at sikre en tilfredsstillende vækst, fuld beskæftigelse og stabilitet inden for Fællesskabet, at afhjælpe de eksisterende strukturelle og regionale uligevægtssituationer, og for at styrke dets bidrag til det internationale økonomiske og valutariske samarbejde¹⁾ og for således at nå frem til et fællesskab af stabilitet og vækst udtrykker Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer deres politiske vilje til i løbet af de næste ti år at gennemføre en økonomisk og monetær union efter en etapeplan, der begynder den 1. januar 1971.²⁾

De skridt, der tages, skal muliggøre, at Fællesskabet ved afslutning af denne proces

1. vil udgøre et område, inden for hvilket personer, varer, tjenesteydelser og kapital kan bevæge sig frit uden konkurrencemæssig forbrejning og uden derved at give anledning til strukturel eller regional uligevægt og på vilkår, der er egnede til at gøre det muligt for de økonomiske enheder at udfolde deres virksomhed på fællesskabsplan,
2. vil danne et selvstændigt valutarisk område i det internationale system, karakteriseret ved den fuldstændige og

uigenkaldelige konvertibilitet mellem valutaerne; afskaffelse af valutakursernes svingningsmarginer, fastsættelse af uforanderlige valutapariteter, der er nødvendige betingelser for skabelsen af en fælles møntenhed, og som omfatter et fælles centralbanksystem,

3. på det økonomiske og valutariske område vil være i besiddelse af en kompetence og et ansvar, der gør det muligt for dets institutioner at sikre styringen af unionen. Med henblik herpå skal de nødvendige beslutninger om de nødvendige beføjelser tildeles Fællesskabets institutioner.

Fordelelingen af kompetence og ansvar mellem Fællesskabets institutioner på den ene side og medlemsstaterne på den anden skal ske under hensyntagen til, hvad der er nødvendigt for samhörigheden inden for unionen og for at sikre effektiviteten af Fællesskabets handlinger.

Fællesskabets institutioner skal være i stand til at udøve deres ansvar på det økonomisk-politiske og det valutapolitiske område effektivt og hurtigt.

Den fælles politik, der iværksættes inden for rammerne af den økonomiske og monetære union skal gøres til genstand for drøftelse og kontrol af Parlamentet.

Det fælles centralbanksystem medvirker inden for rammerne af sit ansvarsområde til at virkeliggøre Fællesskabets målsætning om stabilitet og vækst.

De principper, der er defineret ovenfor, skal anvendes på følgende områder:

- penge- og kreditpolitikken inden for unionen,
- valutapolitikken over for omverdenen,
- politikken med hensyn til et fælles kapitalmarked og med hensyn til kapitalbevægelserne til og fra tredielande,
- budget- og skattepolitikken i relation til

¹⁾ Ved udtrykket „for at styrke dets bidrag til det internationale økonomiske og valutariske samarbejde“ forstår Rådet, at Fællesskabet ønsker at fremme og forstærke den internationale arbejdsdeling.

²⁾ Den belgiske delegation erklærer, at den betragter perioden de næste ti år som en tidsperiode, der udløber til en fastsat dato.

Den franske delegation

a) mener, at den politiske vilje, der henvises til, skal betragtes som værende den, der kom til udtryk på Haag-konferencen;

b) går ud fra, at der ikke er væsentlig forskel mellem det at udtrykke politisk vilje fra medlemsstaternes side og det at erklære, at de er blevet enige om at gøre alt, hvad der står i deres magt, eftersom politik, som man siger, ganske rigtigt er det muliges kunst.